

از لابلای یادداشت‌ها و نیشتهای روزمره ام

بررسی وضعیت کشور در چارچوب ارزش‌ها و اعتلای فرهنگ پسندیده آیا توجه به تاریخ شفاهی معاصر خود، کار را بجایی خواهد برد؟ یادداشت‌های کوتاه و شتاب زده گم گشتگان قافله تاریخ

**عمده بودن تاریخی که تاکنون باصل گسست وفادار بوده است
از خودگریزی یا برگشتی که آنرا باید آغاز دوباره نامید؟
آرزومندی‌ها بمنظور موفقیت پروسه سیاسی در کشور
نژادهای کهن شرقی و باورمندی با اقدامات شتابزده**

برای به حاشیه راندن و حذف بنیادگراها و گروه‌های افراطی، باید اقدامات جدی بمنظور تغییر گفتمان اجتماعی صورت گرفته و به مردم درباره تعبیر و تفسیر میانه روانه از باورهای شان آموزش داده شود. جامعه جهانی بایست بگونه گسترده ای از نهادهای مدنی و چهره‌های مذهبی میانه رو که بتوانند تفسیرهای اعتدال‌گرا یانه از دین ارائه نماید و در رابطه با موضوعات دینی، قوانین، مذهب و جامعه صحبت نموده و از آن حمایت بعمل آورد. متأسفانه در ملک ما، بیشتر از یک نسل انسانی در آتش جنگ خاکستر شده اند و این معرکه همچنان ادامه دارد. نقش منطقه و کشورهای اسلامی در جنگ و صلح کشور ما را باید در نظر داشت. بدون شک که استقرار صلح و تأمین ثبات سیاسی در اراضی افغانستان بنفع همه کشورهای منطقه و جهان اسلام می باشد. زیرا منطقه از آتشی که در کشور ما زبانه می کشد، دودش را بگونه قطعی احساس نموده و ناامنی در اراضی و قلمرو مربوط با افغانستان، در بُعد‌های مختلفی به کشورهای منطقه نیز اثر گذار می باشد. شهروندان کشور ما، ارزش‌های نوین جهانی در همگرایی با ارزش‌های موجود شان را محترم شمرده و طبعاً سزاوار آزادی و یکارگیری اساسات حقوق بشر و نظام مدرن جمهوری در افغانستان می باشند. لذا توقع شهروندان از تمامی کشورهای جهان و منطقه بمنابۀ تسریع کننده فرآیند صلح در افغانستان این است که ما را در راستای نظام همسو با منافع عامه شهروندان یاری رسانند. اگر در حل منازعه افغانستان از آدرس واضح افغان بودن سعی شود، به یقین که نقش مخرب متغیرهای بیرونی را کمرنگ میسازد. بمنظور حل منازعه و ختم جنگ در کشور با همسویی با کشورهای تأثیرگذار جهانی، سزاوار است تا مذاکرات در داخل کشور تداوم یابد.

در مبحث حاضر، قبل از همه یادآوری این مسأله لازمی بنظر می رسد که باتغییر در کادر رهبری اداره و اشنگتن و رویکار آمدن جو بایدن بمنابۀ رئیس جمهوری ایالات متحده، بگمان غالب که سیاست خارجی آنکشور متحول گردد. عده ای چنین امری را حتمی و ناگزیر می پندارند. اما در واقعیت امر، آمر جدید اداره و اشنگتن، نه آرزو مندی ایجاد چنین تحولی را داشته و نه وسایل و امکانات چنین تحولی را در اختیار دارد. در کنار اینهمه، انتظار تغییرات عمده و تکوین تحولات چشمگیر در عرصه مناسبات بین المللی در شرایط حاضر و موجود، اصلن دوران تصور بوده و در واقعیت امر، امکان آن نیز موجود نمی باشد.

دولت افغانستان، بویژه در امتداد ایام پسین، اداره بایدن را به تجدید نظر و بازنگری در مورد پروسه صلح کشور مافرا می خواند. افغان‌ها بمفهوم وسیع کلمه، امیدوارند تا پروسه صلح یادشده بواسطه اداره جدید و اشنگتن با رویکرد قابل قبولی مورد ارزیابی و بازنگری قرار داده شود تا معضلات موجود در حیات سیاسی - نظامی کشور متحول گردیده و همه طرف‌های موجود، در قبال سرنوشت پروسه آغاز شده، مسؤلیت‌ها و وجایب خود شان را عملن درک نموده و در این مسیر مفید و ممد واقع گردند. اما بیشترین گمانه زنی‌ها بر این فرض استوار می باشد که مذاکرات دوحه، نمایشنامه ای بیش نبوده که هم سناریوی آن از قبل تهیه و تدوین گردیده و هم توسط بازیگران مطرح جهانی و ابر قدرت‌های مطرح در تیاتر حوادث و صحنه‌های نمایش بین المللی کارگردانی شده

و نتایج و پیامدهای آن نیز از قبل تدوین گردیده است، اما بمنظور تثبیت باصطلاح جنبه های حقوقی و بنیادهای قانونی آن، مذاکرات میان افغانی دوحه را با بوق و کرنا همچنان ادامه می دهند.

در این مقطع قابل یادآوری پنداشته می شود که ایالات متحده بویژه طی مدت زمان پسین، در مورد مسایل مربوط به کشور عزیزما، دست بدامان آسیای میانه شده و به دول کشورهای منطقه رو آورده است. بخاطر باید داشت که پس از ورود جو بایدن بکاخ سپید و عهده دار شدن پست ریاست جمهوری ایالات متحده، جامعه جهانی، ایجاد تغییرات محسوسی را در مجموعه سیاست آن کشور انتظار دارند. بویژه نحوه عملکردهای کشوریادشده در مورد مسایل و معضلات موجود، از جمله بگونه مستقیم بر اصطلاح "خاور میانه بزرگ"، منطقه ای که ایالات متحده از آغاز سده ۲۱ بیشترین عملیات نظامی و مسلحانه اش را در آن انجام داد، تأکید بعمل خواهند آورد. در امتداد دهه پسین، طی مدت زمان اداره بارک اوباما و دونالد ترامپ، واشنگتن بگونه رسمی از منافع منحصر بفرد ایالات متحده در خاور میانه سخن گفته و اما هیچگاهی در مورد ثبات سیاسی و اقتصادی در منطقه یادشده حتا حرفی هم بزبان نیآورده و لب از لب نگشودند. آیا میتوان از اداره واشنگتن بر هبری جو بایدن منتظر کنار آمدن بامعضلات یادشده بود و آیا نامبرده بانجام وعده های انتخاباتی اش موفق خواهد گردید؟

شرق میانه بزرگ، اصطلاح سیاسی که از آغاز سال های ۱۹۸۰ در مجموعه دیپلوماسی بین المللی مورد استعما ل داشته و در وضعیت و شرایط حاضر و کنونی، در کنار کشورهای عربی و اسرائیل، در خاور میانه سنتی که کنون ترکیه، ایران، جنوب قفقاز، افغانستان، پاکستان و کشورهای اسلامی آسیای مرکزی بوده و همچنان در برگیرنده همه بخشهای شمالی و شمال شرقی افریقا که دارای اکثریت باشندگان مسلمان اند، می باشد. تقسیمات اینچنینی، حدود یک دهه قبل توسط زیگنوف برژنسکی صورت گرفت.

در اعلامیه قوماندانی واحد قوت های مسلح ایالات متحده (سنتکوم) در مورد فرستادن هواپیماهای ستراتیژیک بی - ۵۲ بشرق میانه تذکر بعمل آمد. همچنان در اعلامیه ذکر شده، از جمله چنین می خوانیم که در امتداد آخرین ماههای سال پار، پنج بال هواپیماهای بمباردمان ایالات متحده از پایگاه قوت های هوایی آن کشور بنام "ماینوت" پرواز نموده و وظایف سپرده شده را بتاریخ یادشده انجام داده و بمنظور اطمینان متحدان ایالات متحده و خاطر نشان نمودن دفع هرگونه حمله پیشگیرانه در منطقه یادشده، به پرواز های نمایشی مبادرت ورزیدند. همزمان با آن، کریستوفر میلر، متکفل وزارت دفاع ایالات متحده در زمان زمامداری دونالد ترامپ، خاطر نشان نمود که تعداد مجموعی نظامیان امریکایی در افغانستان، الی ۱۵ ماه جنوری سال روان از ۴۵۰۰ تن به ۲۵۰۰ تن کاهش می یابند.

پس از آن، شماری از وسایل اطلاعات جمعی خیر دادند که جو بایدن بزودی، مسأله انتخاب استونی بیسلینا را بمتابیه وزیر امور خارجه ایالات متحده مطرح نمود که در زمان زمامداری بارک اوباما سمت معاونیت وزارت امور خارجه آن کشور را بر عهده داشت و در تعیین مشخصات سیاست خارجی کشورش از سهم و نقش برارنده ای برخوردار بوده و بمتابیه مبتکر حمله به مراکز "القاعده"، از بین بردن بن لادن و انجام عملیات نظامی علیه جنگجویان "دولت اسلامی" پنداشته می شد. نامبرده همچنان در زمان معاونیت ریاست جمهوری جو بایدن در ایالات متحده، بمتابیه مشاور امنیت ملی نیز ایفای وظیفه نموده است.

چندان بیمورد نخواهد بود که در مورد فراخواندن قسمی نظامیان امریکایی از اراضی کشور ما یادآوری بعمل آوریم که با وجود اعلام ترامپ در مورد فراخواندن نظامیان کشورش از افغانستان، این جو بایدن بود که طی سال ۲۰۰۹ (در مدت زمان متصدی پست معاونیت ریاست جمهوری بارک اوباما)، خروج قسمی نظامیان کشورش از افغانستان را مطرح نمود. بنظر کارشناسان، فیصله و تصمیم رهبری ایالات متحده، ممکن بایدن را در حالی که پست ریاست جمهوری کشورش را بر عهده دارد، بگوشه ای براند.

بر بنیاد اظهارات یکی از جمله کارشناسان نظامی ایالات متحده در کشور ما، تقلیل و کاهش نظامیان امریکایی در افغانستان، بویژه در مقطع زمانی کنونی ممکن اشتباه محسوب گردد. فیصله و تصمیم ترامپ درست بر عکس واقعیت های کنونی کشور ما بحساب می آید. در امتداد هفته های پسین، شاهد اقدامات تلافی جویانه مسلحانه در کشور بودیم. بویژه طی مدت زمان چند روز پسین، اقدامات اینچنینی در شهر کابل افزایش قابل ملاحظه ای حاصل نمود.

چنین زمزمه های نیز بگوش می رسد که اگر فراخواندن نظامیان امریکایی سبب تشدید بی ثباتی در کشور گردد، اگر چنین حالتی اتفاق افتد، اداره واشنگتن بر هبری جو بایدن را باتخاذ تصمیم های فوری و لازمی در مورد، نا

گزیر خواهد نمود. قبل از همه، ممکن رهبری کنونی ایالات متحده بگونه مجدد به فراخواندن نظامیان آن کشور از افغانستان مبادرت ورزد. چنانچه قبلن تذکر بعمل آمد که چنین اقدام ترامپ، بایند و اداره تحت امرش را بگو شة نظامی و ستراتیژیک پرتاب خواهد نمود.

وزیر دفاع ایالات متحده، در جریان هفته قبل طی مصاحبه مطبوعاتی اعلام نمود که ایالات متحده در نظر دارد تا به کاهش نظامیان آن کشور در افغانستان و عراق مبادرت ورزیده و تعداد مجموعی آنها در کشورهای یادشده را به ۲۵۰۰ تن کاهش بخشد. طبق اظهارات مشاور رئیس جمهور در امور امنیت ملی آن کشور، دونالد ترامپ در نظر داشت تا با فراخواندن نظامیان کشورش از افغانستان، وعده های انتخاباتی اش مبنی بر پایان بخشیدن به "جنگ های بی پایان" را تحقق بخشد.

نباید فراموش خاطر ما گردد که بایند در جریان سال ۱۳۸۸، طرح حضور عده قلیلی از نظامیان امریکایی در افغان نستان را بمنظور پیشبرد و انجام مبارزه ضد تروریستی، با اداره و اشنگتن در میان گذاشت که در تفاوت با اوضاع کنونی کشوری توان آنرا مورد بررسی قرار داد.

در گام نخست، قوت های مسلح کشور ما در وضعیت کنونی در مقایسه با ده سال قبل، از نیرو و توانمندی بیشتری برخوردار می باشند. در گام دوم، پروسه صلح و مصالحه در کشور ما در شرف تکوین بوده و ایالات متحده نیز بگونه جداگانه با "طالب"ها به تعهدات و توافقات مشخصی نایل گردیده است. در وضعیت حاضر، گرداننده های پنتاگون مصروف و مشغول اجرای عملی توافقات و تعاملات بدست آمده با "طالب"ها می باشند. در مقابل خروج نظامیان امریکایی از افغانستان، "طالب"ها بنوبه خویش باید با اجرای عملی تعهدات شان، از جمله قطع رابطه و تماس با نیروهایی که برای ایالات متحده و متحدین آن کشور از امکانات بالفعل و بالقوه خطرو تهدید برخوردار می باشند، مبادرت ورزند. اما مقام های بلند پایه امریکایی بگونه مکرر این مسأله را یادآور شده اند که در عرصه تطبیق و اجرای عملی موارد توافق شده در معامله امریکا - "طالب"، اصلن شاهد اقدام عملی طرف "طالب"ها نبودند. از جانب امریکایی ها مسأله فوق باین مفهوم تلقی می گردد که آنها در چنین وضعیتی، اهرم اصلی فشار بر "طالب"ها را از دست داده و در عوض، شاهد دستیابی بهیچ موردی نخواهند بود.

تصمیم ترامپ، این دیگاه را در اشنگتن تأیید و تقویت نمود که تغییر نظامی ماه نوامبر سال پارک با استغفای مارک اسپرو وزیر دفاع آن کشور آغاز گردید، بخودی خود بمثابه مقدمه ای بمنظور تدوین یک برنامه طولانی مدت برای افغانستان و کشورهای همجوار و منطقه پنداشته می شود.

رهبری پنتاگون همچنان یادآور گردید که ترامپ در روشنی واقییت های ارائه شده توسط نظامیان آن کشور، نا گزیر به فراخواندن نظامیان کشورش از افغانستان گردید. اما پس از مشاوره هایی با مارک اسپر، پنتاگون برای ترامپ یادداشتی را تهیه نمود که در آن در مورد درستی اقدام فراخواندن نظامیان کشورش از افغانستان، شک و تردیدهایی بملاحظه می رسید.

طبق اظهارات اسپر، در واقییت امر، بیشترین بخش جنرال های امریکایی، مخالف فراخواندن نظامیان امریکایی از افغانستان می باشند. آنها مجدداً موضعگیری ترامپ در مورد یادشده را بنحوی استفاده ترامپ از "جفت گیری" در چنین معامله ای محسوب نموده و آنرا مورد انتقاد جدی قرار دادند. همچنان نطق مجلس نمایندگان ایالات متحده اظهار نمود کاداره و اشنگتن در مورد کاهش نظامیان آن کشور در افغانستان اصلن با شرکایش در ناتو، به تفاهم و مفاهمه ای نایل نگردیده است. نامبرده اظهار نمود که فراخواندن نظامیان امریکایی از افغانستان، اشتباه آمیز خواهد بود.

نبراسکی بین ساس، سناتور جمهوریخواه، تصمیم ترامپ مبنی بر خروج نظامیان امریکایی از افغانستان را با فراخواندن نظامیان کشورش از عراق طی سال ۲۰۱۱ در زمان زمامداری بارک اوباما مقایسه می نماید. نامبر ده بمثابه کاندید مقام وزارت امور خارجه ایالات متحده بتاريخ ۲۰ ماه جنوری سال روان، اظهار نمود که بگونه جدی باید توافقنامه ایالات متحده و "طالب"ها مورد مطالعه و بازنگری کامل قرار داده شود.

نامبرده علاوه نموده افزود که اشنگتن آرزومند فراخواندن نظامیان امریکایی از اراضی افغانستان و اما حفظ گروه کوچکی از آنها که از توانایی پیشبرد مبارزه و اقدام علیه هرگونه مظاهر تروریزم برخوردارند، می باشد. بخاطر داریم که طی ماه فیبروری سال پار، و اشنگتن با امضای موافقتنامه ای با "طالب"ها مبادرت ورزید که مطابق آن ایالات متحده متعهد به فراخواندن کلیه نظامیان آن کشور الی ماه می سال روان ترسای از افغانستان گردید. طی هفته پسین، پنتاگون اعلام نمود که تعداد مجموعی نظامیان امریکایی در افغانستان به ۲۵۰۰ تن کا

هش حاصل نمود.

این مسأله قابل یادآوری پنداشته می شود که تاکنون هم ستراتیژی رئیس جمهور منتخب ایالات متحده در قبال کشورما آشکار و علنی نگردیده است، اما نامبرده قبلن نیز بر فراخواندن نظامیان کشورش از افغانستان تأکید ورزیده بود. چندی قبل مشاوران نامبرده، مشوره هایی در مورد تداوم حضور بخش کوچکی از نظامیان امریکا بی منظور مبارزه با هرگونه مظاهر تروریسم و بنیادگرایی، از میان برداشتن و رفع خشونت در اراضی کشورما ارائه نمودند.

قابل یادآوری پنداشته میشود که مدتی قبل، مقام های دولتی کشور از رئیس جمهور منتخب ایالات متحده خواهان بازنگری سیاست آن کشور در قبال قضایای افغانستان شدند. نباید فراموش خاطر ما شود که در صورت شکست و عدم موفقیت مذاکرات میان افغانی، ممکن بایدن سطح خواسته ها از "طالب" ها را افزایش بخشد. همچنان باید افزود که پیروزی جو بایدن در انتخابات پسن ریاست جمهوری ایالات متحده و راه یافتن نامبرده بکاخ سپید، بیش از هر زمان دیگر در کابل این اعتماد بنفس را تقویه نمود که نباید نظامیان امریکایی با عجله سرزمین کشور رماراترک نما یند. اگر چنین حالتی اتفاق افتد، سطح الزامات توسط "طالب" ها بگونه قابل ملاحظه ای افزایش حاصل خواهد نمود. موضوع فوق بنحوی از انحاء و بشکلی از اشکال در اعلامیه های پسن منتشر شده نیز بمشا هده می رسد. با این وجود، نامبرده چه در زمان کارزار انتخاباتی و چه در مدت زمان تصدی پست معاونیت ریاست جمهوری کشورش، از طرفداران جدی حضور وسیع و گسترده نظامیان امریکایی در افغانستان نبوده و اما پرسشی که مطرح می گردد چگونگی رفتار بایدن در مورد یاد شده می باشد.

در باره آرزومندی ها در مورد اداره جدید و اشنگتن باید متذکر گردید که رئیس جمهوری افغانستان با ارسال پیام تبریکی عنوانی جو بایدن و کاملاً هریس بمناسبت پیروزی آنها در انتخابات پسن ریاست جمهوری ایالات متحده اعلام نمود که کشورش خواهان تحکیم و تداوم مناسبات و روابط ستراتیژیک با ایالات متحده بوده و آن کشور را بمتابۀ شریک همکاریهای ستراتیژیک افغانستان، بویژه در عرصه مبارزه علیه تروریسم و تحکیم صلح و ثبات پایدار در کشور می پندارد. عبدالله بمتابۀ رئیس شورای مصالحه نیز بنبوه خویش به غنی پیوسته و مراتب تبریک و آرزومندی هایش را مبنی بر انتخاب بایدن بمتابۀ رئیس جمهور ایالات متحده ابراز نمود. با این حال، برجسته ترین بخش سخنان محمد سروردانش معاون رئیس جمهور غنی بر این مسأله استوار بود تا اداره جدید و اشنگتن، اساس و بنیاد پروسه صلح در کشورما را باید متحول نماید.

خاطر نشان باید نمود کاداره و اشنگتن بر هبری ترامپ، غنی را با سختی بازنده اصلی درگیری های مسلحانه در کشور نموده، نامبرده را از روند مذاکرات بگوشه ای رانده و شهروندان و نیروهای مسلح کشور را با وحشت حملات "طالب" ها و سایر مخالفان مسلح مواجه نمود. البته این تصادفی نبود که در اجلاس پسن سازمان همکاری های شانگهای، غنی از طریق ویدیو کنفرانس اظهار نمود که تاکنون در افغانستان بدلیل موضعگیریهای غیر ساز زنده "طالب" ها بحصول توافق و مصالحه و قطع آتش درگیری های مسلحانه نگردیده ایم. علیرغم وعده های "طالب" ها، خشونت ها نه تنها کاهش حاصل ننموده، بلکه افزایش قابل ملاحظه ای نیز در آن بعمل آمده است. نامبرده اظهار نمود که در حدود ۴۸ درصد از بودجه دولتی در امر مبارزه علیه مخالفان مسلح هزینه می گردد. اما در مورد دیدگاههای بایدن درباره کشورما باید افزود که آیا با رویکار آمدن نامبرده، امکان تغییر وضعیت در جهان بمفهوم وسیع کلمه و در کشور عزیزما بمفهوم محدود کلمه موجود می باشد؟

در اینباره باید یادآور شد که در جریان مناظره تلویزیونی طی سال ۲۰۱۲ ترسای، بایدن بمتابۀ نامزد کاندید معا ونیت ریاست جمهوری ایالات متحده با همتای رقیبش از حزب جمهوریخواه گفته بود که مسؤلیت تأمین امنیت و ثبات در افغانستان باید بر عهده حاکمیت سیاسی آن کشور قرار گیرد نه بر عهده ایالات متحده. نامبرده همچنان اظهار نموده بود که بیش از یک دهه جنگ و درگیری های مسلحانه در اراضی افغانستان تداوم حاصل نمود. رسالت امریکایی ها تا حدودی به پایان رسیده و در این جهت باید کار نماییم تا دولت افغانستان در وضعیت قرار گیرد تا بگونه مستقلانه از امنیت و آرامش کشور دفاع نماید. این مسؤلیت افغان هاست، نه رسالت امریکایی ها. یکسال پس از آن، در جریات ملاقات با حمید انصاری سفیر هند در کابل اظهار نمود، زمانی که امریکایی ها افغانستان را ترک نمایند، این هند است که می تواند نقش ارزنده و قابل توجهی در افغانستان ایفا نماید. ابراز نظرهای اینچنینی نیز موجود می باشد که اداره و اشنگتن بر هبری جو بایدن در مورد مسأله بحران افغانستان بگونه مشخصی تماس نگرفته، اما با اینهمه، ارزیابی کلی چنین است که نامبرده از اصل خروج نظامیان

امریکایی از افغانستان نه مطابق جدول زمانی و برنامه فشرده، بلکه براساس چگونگی وضعیت و شرایط در کشور، پشتیبانی مینماید. همچنان رئیس جمهور منتخب ایالات متحده این مسأله را صراحت بخشید که نظامیان امریکایی در صورتی کاهش حاصل خواهند نمود که "طالب"ها از انجام خشونت منصرف شده و هر نوع ارتباط شان را با "القاعده" و سایر سازمان های تروریستی قطع نموده و به چگونگی موضعگیری شان در قبال قانون اساسی کشور و به نحوه دیدشان در یک سلسله مسایل دیگر تجدید نظر و بازنگری بعمل آورند.

بسیاری ها از چرخش بسمت آسیا سخن می گویند، اما عده ای هم چنین وضعیت را یک فرض می پندارند، با این حال، چنین تصور می گردد که ممکن عناصر تغییرات کیفی و بنیادی تعدیل گردد. چه در مورد پوتانسیل سیاست افغانی بایدن سخنان بسیاری گفته می شود. اما قابل یاددهانی پنداشته می شود که نقطه نظرها و نحوه دید و اشتراکات در قبال چین بویژه در امتداد چهار سال پسین، بگونه برگشت ناپذیری متحول گردیده است. دسته انتخاباتی جوبایدن، در اوضاع کنونی با توافق نظر، از رقابتهای جدی ستراتیژیک ایالات متحده و چین نگران می باشند. اما به یقین که در آینده از نقطه نظر برنامه های دیپلماتیک و نظامی، شاهد چرخش بجانب آسیا خواهیم بود و این زمانی از قوه بفعال مبدل خواهد گردید که بجای ایراد سخنرانی های عمومی و پیشبرد جنگ تجاری با آنها، تأکید بیشتر بر انجام مشوره و همکاری با متحدان صورت گیرد.

بارتباط مطالب و موضوعات گفته امده، چنین انتظار برده میشود که اداره جدید ریاست جمهوری ایالات متحده با این سرعت به کاهش تعداد نظامیان آن کشور در افغانستان مبادرت نواهد ورزید. اما مسأله ای که بیش از هر موقع دیگر واضح و مبرهن گردیده، از جمله یکی هم اینست که رهبری جدید کاخ سپید قبل از همه بمنظور جستجوی دستیابی به نوعی تعامل و توافق مؤثر و ثمربخش صلح در کشور ما سعی خواهند ورزید. اداره بایدن، بیشتر از پیش، به شرایط و وضعیت موجود در زمین بازی در کشور ما باید عطف توجه خویش را مبدول نماید. چه، چنین بنظرمی رسد که اگر خشونت ها در کشور ما افزایش یابد، در چنین حالتی ممکن خروج نظامیان امریکایی از اراضی متعلق به کشور ما با تأخیر مواجه گردد.

در نظر است بایدن با اقداماتی مبنی بر استقرار کم عده ترین نظامیان کشورش در افغانستان متوسل گردد، چه چگونگی وضعیت در داخل کشور ما روزتار و متضاد و پیچیده ترمی گردد.

"طالب"ها ممکن بانجام حملات جدیدی علیه قوت های دولتی بویژه در کابل مبادرت ورزند. ترامپ، میراث سنگینی را بویژه با انجام معامله و نوع منحصر بفرد تعامل با "طالب"ها و به حاشیه راندن دولت افغانستان در کشور ما برای بایدن بجا گذاشت. تحلیلگران چنین نتیجه گیری می نمایند که در این زمینه، نمایندگان گروه بندی های جداگانه بگونه مستقیمی بر اهداف مورد نظرشان حملاتی را سازماندهی و اجرا نمایند.

در عین زمان، با وسعت امکانات درگیری، بگونه قطع، زمینه برای انجام فعالیتهای تخریبی و عملکردهای بعدی تروریستی فراهم خواهد گردید. بایدن در واقعیت امر، نمی تواند در قبال اولویت های سیاست خارجی کشورش بی تفاوت باشد. نامبرده بگونه مکرر اظهار نموده است که مبارزه علیه تروریسم و اشکال و انواع خشونت از اولویت های کاری اداره نامبرده محسوب می گردد.

علاوه بر آن، اداره بایدن در نظر دارد تمامی سنن بیادگار مانده ترامپ در عرصه سیاست خارجی کشورش رانیز دستخوش تغییر و تحول نماید. چنانچه ترامپ از عین موضعگیری در قبال سنن بجا مانده بارک اوباما پیروی نمود.

چنین اقدامی ممکن در برگیرنده اقداماتی از قبیل وارد نمودن فشارهای مضاعف بر "طالب"ها باشد که چنین وضعیتی بخودی خود، اصل تعامل و معامله ترامپ با "طالب"ها را مورد تهدید قرار می دهد.

اداره تحت رهبری جوبایدن بگمان اغلب که به رئیس جمهور غنی اولویت قایل گردد. بعقیده عده ای از صابنظران، گمان برده می شود که بایدن، رهبری کنونی جمهوری اسلامی افغانستان را مورد حمایت و پشتیبانی قرار دهد.

چنین پیشبینی هایی نیز بعمل آمده که اگر ترامپ تهدید خروج نظامیان کشورش راالی سال جدید ترسایبی مطرح بحث قرارداد، ممکن بایدن پروسه یادشده را متوقف نموده و در وضعیت اینچنینی، امکان خروج از تعامل و معامله ترامپ با "طالب"ها نیز موجود می باشد.